XII.201

0201

Miska ma sind lusastan, kui mul ei ole vara?
Ommaks öel kolmi sõrmust, pane üks neist pandiks!
Ennemb mina lahkun Eesta, kui omast kallist sõrmusest.

Liikka istus kammarissa, aig oli igäw ootes
Nägi kullat marssima seal müüda mere randa.
Hüva kulla, ikkas kulla, lusasta mind seitta.
Miska ma sind lusastan, kui mul ei ole vara?
On aga kullal kolmi laiva, pane üks neist pandiks!
Ennemb mina lahkun laewasta, kui omast kallist prundist.

Isa läkkud ära surga keskel kümni aega
Ema lehmad ümbe jäägu keskel lüpsi aega
Venna mõeskka katki minqu, kesket sõja aega
Õe sõrmus katki minqu keskel laulatusta
Kulla laewad purjestagu maailma otsa!

Koerus,
17. IV. 1916.

Vana laul Viru-Harju rauna
pega murdes üleskirjutatud nagu
seda aastat viiskümmend tagasi
lauleti.
Joh. Sõster